

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο óμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Άθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 558 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2011 ●

● «Ίδε ó άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

ΝΑ ΤΡΕΧΗ Ο ΛΟΓΟΣ

Ειδική προσευχή

Χριστιανός είναι κλήμα προσκολλημένο απόλυτα στ' άμπέλι τής Έκκλησίας. Κι όταν εκείνος προσεύχεται, όλα τά μέλη τής Έκκλησίας ώφελούνται, όσα φυσικά είναι ένωμένα μέ τήν Έκκλησία και έπιζητούν τή δροσιά τής χάριτος.

Μόνο, πού ή ρίζα δέν είναι πρós τά κάτω. Είναι πρós τά πάνω. Άπό πάνω άντλοΰμε τούς χυμούς τής χάριτος.

Είναι κοινωνική και έκκλησιαστική ή προσευχή έστω κι ένός μόνο χριστιανού. Γιατί; Διότι συναντάται όπωσδήποτε και μέ προσευχές άλλων αδελφών χριστιανών. Μιά σταγόνα μόνη της δέν πέφτει στή γή. Συναντάται μέ άλλες πολλές σταγόνες, κι έτσι ποτίζεται ή γή και καρποφορεί.

● Τήν ώρα πού σύ προσεύχεσαι, νά ξέρης, ότι κι άλλος, κι άλλος, και πολλοί άλλοι προσεύχονται! Κι όλες μαζί οι προσευχές άνεβαίνουν στόν ούρανό και χαριτώνεται ή γή.

● Η προσευχή είναι πολύ περισσότερο δυνατή, όταν γίνεται συντονισμένα. Πώς μαζεύονται μερικά παιδάκια και λένε: «Μπρός, ποιός θά φωνάξει πιο δυνατά;» και φωνάζουν, όσο γίνεται δυνατότερα τό καθένα. Ένας συναγωνισμός φωνών.

Κάπως έτσι, λείει ό Παύλος, γίνεται συναγωνισμός προσευχής, όταν έμεις εδώ προσευχώμαστε για τούς αδελφούς μας τής τάδε έκκλησιαστικής κοινότητας κι εκείνοι προσεύχονται για μάς: «Παρακαλώ ύμάς, αδελφοί, διά του Κυρίου ήμών Ίησού Χριστού και διά τής αγάπης του Πνεύματος συναγωνισασθαί μοι έν ταίς προσευχαίς υπέρ έμου πρós τόν Θεόν» (Ρωμ. ιε΄ 30).

● Η προσευχή είναι ακόμα δυνατότερη όταν γίνεται όμοθυμαδόν, άπ' τή συναγμένη έκκλησία. Κλειδώνουν τίς πόρτες και τίς άμπάρες τής φυλακής οι έχθροί του Χριστού και φυλάνε καλά μή τούς φύγη ό Πέτρος. Όλα τά λογαριάζουν,

ἐκτός ἀπ' τό σεισμό. Σείεται ἡ φυλακή. Ἐνοίγουν οἱ πόρτες. Ἄγγελος Κυρίου παίρνει τόν Πέτρο καί τόν ἀποφυλακίζει!

Ποιός ἔκανε τό σεισμό; Ἡ προσευχομένη ἐκκλησία. «Ὁ μέν Πέτρος ἐτηρείτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχῇ δέ ἦν ἐκτενής γυνομένη ὑπό τῆς ἐκκλησίας πρὸς τόν Θεόν ὑπέρ αὐτοῦ» (Πράξ. ιβ' 5-11).

Τί μπορούμε νά κάνουμε ὡς συναγμένη, στήν ὀρθόδοξο λατρεία, ἐκκλησία! Πόσους σωστικούς σεισμούς! Πόσα θαύματα θά εἶχαν γίνει!

● Ἄν μιὰ φορά θαυμάζουμε τόν Παῦλο γιά τό ὅτι παρακαλεῖ τοὺς χριστιανούς νά προσεύχονται γι' αὐτόν, περισσότερο τόν θαυμάζουμε γιά τό αἷτημα τῆς προσευχῆς. Τί ζητάει νά... ζητᾶνε στήν προσευχή τους γι' αὐτόν; «Προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καί δοξάζεται, καθὼς καί πρὸς ὑμᾶς» (Β' Θεσ. γ' 1). Δέν προτρέπει νά παρακαλοῦν γιά ὑλικά πράγματα.

● Ἐπιθυμεῖ νά τρέχη ὁ λόγος. Πῶς;

□ Ξαπλώνεται μέ τά πόδια τῶν ἀποστόλων.

□ Διαδίδεται μέ τό στόμα τῶν κηρύκων.

□ Μεταλαμπαδεύεται μέ τήν καρδιά τῶν ἁγίων.

□ Εὐλογεῖται μέ τό ζῆλο τῆς Ἐκκλησίας.

□ Ἐνισχύεται μέ τίς προσευχές τῶν χριστιανῶν.

Στ' ἀλήθεια! Προσευχηθήκαμε ποτέ γιά τήν ἐξάπλωσι τοῦ Εὐαγγελίου;

—Κύριε! Ἐφτασε μέχρις ἐμᾶς ὁ λόγος Σου. Νά μή σταματήσῃ. Ὑπάρχει λαός πολὺς, πού διψᾷ. Δόσε φτερά στά πόδια τῶν ἱεραποστόλων Σου. Πυράκτωσε μέ Πνεῦμα Ἅγιο τά χεῖλη τῶν κηρύκων Σου. Κάνε νά γίνεται δεκτὴ ἡ διακονία τοῦ λόγου. Ν' ἀνοίγουν τ' αὐτιά τους οἱ ἄνθρωποι. Νά τρέχη ὁ λόγος Σου. Νά σώζονται ψυχές. Νά δοξάζεται τό ὑπερῦμνητο ὄνομά Σου!

Τρέξιμο καί τροχοπέδη

● Ὁ Παῦλος ζητάει νά τρέχη «ὁ λόγος

τοῦ Κυρίου». Ὁ ἴδιος τρέχει ἀκατάπαυστα. Δέν πάει χαμένο τό τρέξιμό του (Α' Κορ. θ' 26).

Καί γιά ἄλλο λόγο ζητάει τίς προσευχές τῶν χριστιανῶν γιά τό τρέξιμο τοῦ θείου λόγου. Τά ἐμπόδια ἦσαν πολλά.

□ Τροχοπέδη τοῦ λόγου εἶναι ἡ πολεμική τῶν φανερῶν ἀντιχριστῶν δυνάμεων καί προσώπων.

□ Τροχοπέδη τοῦ λόγου γίνεται κάποτε ἡ ἀσυνεπὴς ζωὴ τῶν χριστιανῶν.

□ Τροχοπέδη συναπτα δυστυχῶς ὁ λόγος κι ἀπὸ ἐργάτες τοῦ... λόγου! Πόσες φορές ἐπίσκοποι ὄχι μόνο δέν ἔχουν οἱ ἴδιοι ὡς πρῶτο ἔργο τους τό λόγο τοῦ εὐαγγελίου, ἀλλ' ἀπαγορεύουν τό κήρυγμα, ὅταν αὐτό γίνεται ἀπὸ θερμουργούς ἐργάτες τοῦ λόγου καί παρουσιάξῃ τὴ λάμψη τῆς ἀπερίτμητης ἀλήθειας!

● Ἡ τελευταία λέξις τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἄς διδάσκῃ ὅσους στέκουν ἐμπόδιο στό τρέξιμο τοῦ λόγου. Ὁ Παῦλος βρίσκεται ὑπὸ ἐπιτήρησι στή Ρώμη. Κι ὁμως, ἐνῶ στερεῖται ἄλλων ἀνέσεων, ἔχει τὴν ἀνεσι τοῦ λόγου. «Ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως» (Πράξ. κη' 31).

Λόγος ἢ ἀπάτη;

Ὁ Παῦλος παραγγέλλει στοὺς ἀδελφούς, στά παιδιά του τά πνευματικά, τό δεύτερο αἷτημα τῆς προσευχῆς τους ὑπέρ αὐτοῦ: «Ἴνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καί πονηρῶν ἀνθρώπων οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις» (Β' Θεσ. γ' 2).

● Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά περιμαζέψῃ τοὺς ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας, πού λυμαινόνται τόν ἱερό χῶρο τῆς πίστεως, πού ἀσχολοῦνται μέ τόν ἀντίχριστο καί ὄχι μέ τό Χριστό, μέ ψευθοράματα καί ψευθοθαύματα, πού δῆθεν «λύθουν μάγια», πού δῆθεν εἶναι χαρισματοῦχοι, προορατικοί, διορατικοί!

● Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἀφ' ἑτῆς, πού δίνει τό σύνθημα νά τρέξουν οἱ ἀθλητές

της, οί έργατες της, γιά νά ξαπλώσουν τό λόγο τής σωτηρίας.

● Η Έκκλησία οφείλει νά έμποδίξη τή δρᾶσι ὄσων ἀντικατέστησαν τή δυναμική τοῦ θείου λόγου μέ τή μαγική εύκολων θρησκευτικῶν συνταγῶν.

Ἄκόμα καί τό δαιμόνιο σημαδεύει τέτοιους ἀπατεῶνες, πονηρούς καί γόητες, πού ἤθελαν ὄχι ἀπλῶς νά έμποδίσουν τό έργο τοῦ Παύλου στήν Ἐφεσο, ἀλλά καί νά πάρουν αὐτοί τή θέσι του! Ἐπρόκειτο γιά «έξορκιστές», μέ ἐπί κεφαλῆς έφτά ἀδέλφια, τούς «υἱούς Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως».

Τούς «ξεμπρόστιασε» ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Ὁ πονηρός τούς πονηρούς! Ἦσαν διαβολικώτεροι τοῦ διαβόλου! Ξευτέλισε τούς ἀπατεῶνες τό δαιμόνιο λέγοντας: «Τόν Ἰησοῦν γινώσκω καί τόν Παῦλον ἐπίσταμαι. Ὑμεῖς δέ τίνες ἐστέ;». Κι ὄχι μόνο τούς ξετέλισε, ἀλλά καί ἄγρια τούς ξυλοκόπησε (Πράξ. ιθ' 13-17)!

● Ὁ Παῦλος δέν ἐπιζητεῖ βέβαια τή συνεργασία τοῦ Διαβόλου καί τῶν δαιμονισμένων θυμάτων του. Ζητάει ὁμως τή συνεργασία τῶν χριστιανῶν. Ζητάει τίς προσευχές τους, γιά νά σωθῆ ἀπ' τούς πονηρούς ἀνθρώπους.

Ὁ Πονηρός καί οἱ πονηροί

Υπάρχει ὁ Πονηρός, ὑπάρχουν καί οἱ πονηροί. Καί ὁ μέν Πονηρός, ὁ Διάβολος, μπορεῖ νά πιστεῦση, ἀλλά δέν μπορεῖ νά σωθῆ. Ἡ πίστις γι' αὐτόν εἶναι ὑπόθεσις γνώσεως. Ξέρει ποιός εἶναι ὁ Χριστός. Πῶς νά μή Τόν πιστεῦη; Ἡ πίστις ὁμως δέν τόν ὠφελεῖ, ἀφοῦ δέν μετουσιώνεται σέ μετάνοια καί καλωσύνη.

● Οἱ πονηροί ἀνθρωποι δέν θέλουν νά δεχτοῦν τό Χριστό καί νά Τόν πιστεῦσουν. Πονηροί γιά τόν Παῦλο ἦσαν ὄχι ἀπλῶς οἱ ἀργόσχολοι, ἀλλ' οἱ πικρόχοιοι. Πονηροί ὄσοι ἀνοιχτά πολεμοῦσαν τό εὐαγγέλιο, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε ἔθνηκοι. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Περί τῶν ἀντιλεγόντων τῷ κηρύγματι λέγει, περί τῶν ἀνθισταμένων καί μαχομένων τοῖς δόγμασι» (Ε.Π.Ε. 23,76). Μετά-

φρασις: Μιλώντας γιά πονηρούς καί ἄτακτους, ἀναφέρεται ὁ ὄσους πᾶνε κόντρα στό κήρυγμα ὁ αὐτοῦ πού ἀντιστέκονται καί πολεμοῦν τά δόγματα.

● Καί χριστιανοί γίνονται πονηροί. Σκέπτονται πονηρά. Βλέπουν αἰσχρά. Σχεδιάζουν δολιότητες. Ψεύδονται καί κάνουν δολοπλοκίες. Μέ πονηρό τρόπο ἐξαπατοῦν ἀφελεῖς, ἀκόμα καί τό δημόσιο. Πλουτίζουν μέ ἄτιμα μέσα.

Ὁ Παῦλος παρακαλεῖ νά ρύεται ἀπό τούς πονηρούς. Αὐτό κάνουμε κι ἐμεῖς, ὅταν στήν Κυριακή προσευχή ἱκετεύουμε: «Ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ».

Μπορεῖ ὁ Κύριος νά μᾶς σώξη ἀπ' τίς πονηρές παγίδες. Ἐχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη ὁ Παῦλος στόν Κύριο. Γι' αὐτό καί τόν ὀνομάζει «πιστόν»: «Πιστός δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὅς στηριξέι ὑμᾶς καί φυλάξει ἀπό τοῦ πονηροῦ» (Β' Θεσ. γ' 3).

● Ὁ πονηρός ἀνθρωπος κάποια μέρα ξεσκεπάζεται. «Πονηρᾶς βιοτῆς, πονηρόν ἔσται τό τέλος», λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Καί τόν μεγάλο Πονηρό, τό Διάβολο δέν τόν φοβᾶται ὁ χριστιανός, ἂν πιστεῦη στήν ἀξιοπιστία τοῦ Κυρίου. Ἐπιτρέπει πειρασμούς. Ἐπιτρέπει καί στό Διάβολο νά μᾶς πειράξη, ὅπως στήν περίπτωση τοῦ Ἰώβ. Ἀλλά κανένας πειρασμός δέν εἶναι ἰσχυρότερος ἀπ' τή χάρι τοῦ Θεοῦ (Α' Κορ. ι' 13). Κανένας Διάβολος δέν εἶναι ἰσχυρότερος τοῦ Ἰησοῦ.

□ Ὁ χριστιανός ἔχει ὄπλο τήν πίστι ἐναντίον τοῦ Πονηροῦ.

□ Ἐχει ὄπλο τήν προσευχή ἐναντίον τῶν πειρασμῶν.

□ Ἐχει ὄπλο τήν προσοχή ἐναντίον τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων.

□ Ἐχει ὄπλο τό λόγο τής Γραφῆς ἐναντίον πονηρῶν καί διεστραμμένων αἰρετικῶν.

Μ' ἕνα λόγο, δέν ἀρκεῖ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. Ἀπαιτεῖται καί ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου, πάλι βέβαια διά τής χάριτος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Μεγάλα μέν δύναται ἡ εὐχή ἢ ὑπέρ ἡμῶν, ἀλλ' ὅταν καί ἡμεῖς ἐργαζώμεθα» (Ε.Π.Ε. 23,88). Μετάφρασις: Μεγάλα πράγματα εἶ-

ναι δυνατόν νά πετύχη ή προσευχή σας για μᾶς, ἀλλ' ὅταν κι ἔμεῖς ἐργαζώμαστε.

Ποιητές τοῦ λόγου

Ὁ Παῦλος, χωρίς ἴχνος κολακείας, ἐκφράζει τήν πεποίθησι, ὅτι ὅσα ἀκούγαν καί διδάσκονταν οἱ τότε χριστιανοί, τά ἐφάρμοζαν. Δέν ἔμεναν στό θαυμασμό.

• Ὁ θαυμασμός γινόταν πίστις.

• Ἡ πίστις γινόταν ζωή. «Πεποίθαμεν δέ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἄ παραγγέλλομεν ὑμῖν καί ποιεῖτε καί ποιήσετε» (Β' Θεσ. γ' 4).

• Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μιά φιλολογία ἢ μιά φιλοσοφία, πού μπορεῖ νά τήν δεχτῆ κανείς χωρίς κόστος. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μεταφράζεται ὑποχρεωτικά σέ δράσι. Ἄν μείνουμε μόνο ἀκροατές τοῦ λόγου, δέν σωζώμαστε. Πρέπει νά γίνουμε καί ποιητές (Ἰακ. α' 22).

• Πολλοί ἀκούνε τό κήρυγμα, τούς ἀγγίζει κάπως, ἀλλά μετά σκέπτονται τούς ἄλλους, ὄχι τόν ἑαυτό τους: «Καλά τούς τά εἶπε»!

Νομίζουν, ὅτι ἐκεῖνοι εἶναι ἐν τάξει!

Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Χριστοῦ δέν θέλει κλεφτές ματιές, περιστασιακές ἐπισκέψεις στόν τόπο τοῦ κηρύγματος, ἢ συνηθισμένες μόνο συναυτήσεις στή συνάξι τῆς Ἐκκλησίας.

Πρέπει νά ἐγκύψουμε μέ σοβαρότητα, μέ ζήλο, ἀλλά καί ἀποφασιστικότητα στό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀποφασιστικότητα: Ὅσα ἀκούμε νά γίνουν πράξεις.

• Ὅποιος, λέει ὁ Κύριός μας, ἀκούει τό λόγο μου καί δέν τόν ἐφαρμόζει, μοιάζει μέ ἄνθρωπο, πού χτίζει τό σπίτι του πάνω στήν ἄμμο. Κατεβαίνει ὀρητικά ἢ βροχή, φυσάει δυνατός ὁ ἄνεμος, πέφτει τό νερό τῶν ποταμῶν καί τό σπίτι σωριάζεται σέ ἐρείπια (Ματθ. ζ' 26-27).

• Ἐκεῖνοι, λέει ὁ ἄπ. Παῦλος, πού θά δικαιοθοῦν, θά σωθοῦν, δέν εἶναι ὅσοι ἀρκοῦνται στήν ἀκρόασι τοῦ λόγου, ἀλλ' ὅσοι ἀπ' τήν ἀκρόασι προχωροῦν στήν ἐφαρμογή. «Οὐ γάρ οἱ ἀκροαταί τοῦ νόμου δίκαιοι παρά τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταί τοῦ νόμου δικαιοθήσονται» (Ρωμ. β' 13).

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ θά μᾶς σώση, ὄχι μόνο ἐπειδή θά τόν ἀφήσουμε νά σπαρῆ μέσα μας, ἀλλά καί διότι θά τόν καλλιεργήσουμε καί θά καρποφορήση.

Κι αὐτός ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὀνομάζεται «νόμος ἐλευθερίας».

• Σέ σχέση μέ τό νόμο τῆς Παλαιᾶς, πού ἦταν νόμος δουλείας, ὁ νόμος τῆς Καινῆς εἶναι νόμος ἐλευθερίας.

• Μᾶς ἐλευθερώνει ἀπ' τή δουλεία τοῦ νομικιστικοῦ τρόπου σωτηρίας.

• Μᾶς ἐλευθερώνει ἀπ' τή δουλεία τῆς ἁμαρτίας.

• Μᾶς ἐλευθερώνει τελικά ἀπ' τό φόβο τοῦ θανάτου.

Νά γιατί γινόμαστε εὐτυχισμένοι, ὅταν ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀκούμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν τηροῦμε. «Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν» (Λουκ. ια' 28).

• Ἀκούγοντας τό λόγο καί ἐφαρμόζοντας τον γινόμαστε συνεργοί τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς προσωπικῆς μας σωτηρίας.

Τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δεῖ μέν τό πᾶν ἐπ' αὐτόν ρίπτειν, ἀλλ' ἐνεργοῦντας καί αὐτούς, τοῖς πόνουσι ἐμβεβηκότας καί τοῖς ἀγῶσι. Καί δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὅτι εἰ καί ἀρκεῖ ἡ ἀρετή καί μόνη σῶσαι, ἀλλ' ὅμως χρή διαρκῆ τε αὐτήν εἶναι, καί μέχρι τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς εἰς ἐσχάτας ἀναπνοάς ἡμῖν συμπαρεῖναι» (Ε. Π.Ε. 23,90). Μετά φρασις: Πρέπει βέβαια τό πᾶν νά ἐναποθέτουν στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά συγχρόνως νά προσπαθοῦν καί οἱ ἴδιοι οἱ πιστοί μέ τούς κόπους καί τούς ἀγῶνες τους. Καί φανερώνει (ὁ Παῦλος) ἔτσι, ὅτι ἂν καί ἀρκῆ μόνη ἡ ἀρετή νά μᾶς σώση, πρέπει ὅμως αὐτή ἡ ἀρετή νά εἶναι διαρκῆς καί νά μᾶς συνοδεύει μέχρι τίς τελευταῖες μας ἀναπνοές.

• Τό τρέξιμο γιά τό ἄκουσμα τοῦ λόγου, τό τρέξιμο γιά τή διάδοσι τοῦ λόγου, τό τρέξιμο γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ λόγου, κυρίως δύο τερματικούς σταθμούς ἔχει:

• Ὁ ἕνας: «Τετήρηκα» (Β' Τιμ. δ' 7).

• Ὁ ἄλλος: «Παρέδωκα» (Α' Κορ. ιε' 3).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Υψώσεως Σταυρού - 14 Σεπτεμβρίου

Ο δωρητής του Σταυρού

Όχι «είκαζομένη», αλλά δεδομένη

Ο Μεσίτης του Σταυρού

Γίνεται λόγος στίς μέρες μας για «είκαζομένη συναίνεσι»! Προκειμένου να γίνη κάποιος δωρητής οργάνων, μέ τή μέθοδο τής μεταμοσχεύσεως, απαιτείται ή έλευθέρα του βούλησις, ή συναίνεσις του. Οί περισσότεροι δέν έχουν ρητά έκφρασι τήν έπιθυμία να γίνουν δωρητές οργάνων μετά θάνατον. Άλλά και άρνητική γνώμη δέν έχουν δηλώσει επί του θέματος.

Άφου, λοιπόν, δέν έχει ρητά άντιταχθή κάποιος στό να γίνη δωρητής οργάνων, ή σιγή του αὐτή έκλαμβάνεται ως «είκαζομένη συναίνεσις». Και έτσι, μέ σχετικό νομοσχέδιο, θέλει τό κράτος να θεωρηται ως δωρητής για μεταμόσχευσι και εκείνος, πού δέν έχει πει καθαρά τό Όχι στίς μεταμοσχεύσεις!

Στό Κράτος του Θεού, στό Κράτος τής άγάπης του Θεού, δέν απαιτείται «είκαζομένη συναίνεσις».

• Η βούλησις για προσφορά και δωρεά ζωής δέν είναι είκασία. Είναι πραγματικότητα.

• Ο Υιός του Θεού δέν ήρθε στον κόσμο κατ' είκασίαν· ήρθε άληθινά. Δέν έγινε άνθρωπος για άλλο έργο, αλλά για να θυσιαστή και να πεθάνη πάνω στο Σταυρό, να γίνη ο πρώτος αίμοδότης, ο πρώτος μεγάλος Δότης.

- Ήρθε γιατί τό ήθελε.
- Ήρθε γιατί εύδόκησε.
- Ήρθε «ως αὐτός ήβουλήθη».

• Ήρθε να προσφέρει τον έαυτό του για τή ζωή του κόσμου.

• Ήρθε για να προσφέρει ως δωρητής όχι ένα άπλως μέλος Του, άλλ' ολόκληρο τό Σώμα Του.

Άνάμεσα στό δότη και στό λήπτη, στό δωρητή και στον άποδέκτη, στό διαθέτη και σ' αὐτόν για τον όποιον γίνεται ή διαθήκη, υπάρχει ο μεσίτης.

Ο Χριστός είναι ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων. Ο ίδιος δέν στέκει άπλως ανάμεσα στη γή και στον ουρανό, ως γεφυροποιός, ως ειρηνοποιός, ως ή «καταλλαγή». Είναι και τά δυό: Και γή και ουρανός! Και Θεός και άνθρωπος!

• Είναι μεσίτης ως Θεάνθρωπος. Είναι μεσίτης ως έγγύησις άπόλυτη, άφου είναι ο Άναμάρτητος.

Είναι μεσίτης ως μεσολαβητής,

Ημερολόγιο 2012

άφιερωμένο

Στό Αίμα του Ίησου Χριστού.

Τιμή 1 ευρώ. Για πολλά αντίτυπα γίνεται έκπτωσης. Τηλέφωνα: 2103212713 και 2109765440

ἀφοῦ δὲν ἀπλώνει τὰ χέρια Του ἀπλῶς γιὰ νὰ μᾶς φέρη στὸν Πατέρα, ἀλλὰ δέχεται καὶ καταδέχεται νὰ Τοῦ τρυπήσουν τὰ χέρια, νὰ σταυρωθῇ, γιὰ νὰ καταστῇ φερέγγυος μεσίτης.

Τονίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Καὶ ὄρα πῶς μεσίτης ἐγένετο, λόγους ἐπήγαγε καὶ ἤγαγε, τὰ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἡμῖν διαπορθμεύων καὶ τὸν θάνατον προστιθείς· προσκεκρουκότες ἤμεν, ἀποθανεῖν ὀφείλομεν, ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς ἀξιους τῆς διαθήκης» (Ε.Π.Ε. 25,12).

Μετὰ φρασις : Καὶ πρόσεχε πῶς ἔγινε μεσίτης. Προσευχήθηκε γιὰ μᾶς στὸν Πατέρα καὶ ἔφερε ἀπ' Ἐκεῖνον σέ μᾶς τοὺς λόγους Του, προσθέτοντας στὸ τέλος καὶ τὸ θάνατό Του. Εἶχαμε συγκρουσθῆ μετὰ τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ πεθάνουμε. Πέθανε ὅμως Ἐκεῖνος γιὰ μᾶς καὶ μᾶς ἔκανε ἀξιους τῆς διαθήκης.

• Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μεσίτης, ἀλλὰ καὶ ὁ μάρτυρας συγχρόνως γιὰ τὴ μεσιτεία τῆς Καινῆς Διαθήκης. Στὴν ὑπογραφή διαθήκης ἢ συμβολαίου καλοῦνται καὶ μάρτυρες συνήθως. Στὴ διαθήκη τοῦ Σταυροῦ μάρτυρας εἶναι ὁ ἴδιος ὡς Θεός, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα δυὸ πρόσωπα τῆς Θεότητος, κάτι πού συνέβη καὶ στὴ βάπτισί Του.

Γιὰ τὴ βάπτισι τοῦ αἵματος, τοῦ Σταυροῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, λέει: «Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς ἐστίν ἡ μαρτυρία μου... Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατῆρ» (Ἰωάν. ἡ 14. 18).

• Εἶναι ὁ μεσίτης, πού ὁ ἴδιος πλήρωσε τὰ μεσιτικά. Ὁ μεσίτης πληρώνεται γιὰ τὴ μεσολάβησί του νὰ πουληθῇ κάτι, νὰ ὑπογραφῇ κάποιο συμβόλαιο.

Ἡ διαθήκη ἰσχύει μετὰ θάνατον

Ὑπογράφεται πάνω στὸ Σταυρὸ τὸ συμβόλαιο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, καὶ τὰ συμβολαιογραφικά, τὰ μεσιτικά, τὰ πληρώνει ὁ ἴδιος. Καὶ μάλιστα τοῦ στοίχισαν πολὺ ἀκριβὰ σέ πόνο καὶ ὀδύνη.

• Τοῦ στοίχισαν θάνατο ἐκούσιο καὶ σταυρικό. «Ὅπου διαθήκη, θάνατον ἀ-

νάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος» (Ἐβρ. θ' 16-17).

• Χρειαζόταν κάποιος νὰ πεθάνη, γιὰ νὰ ἰσχύῃ ἡ Καινὴ Διαθήκη. Ποιός;

—Ἐγώ! λέει ὁ Χριστὸς μεθεὶκή βούλησι. Ἐγὼ θέλω νὰ πεθάνω. «Θέλω, ἵνα ὅπου ἐγὼ εἰμι, καὶ οὗτοι ὄσι» (Ἰωάν. ιζ' 24). Ὁ θάνατός μου, ἢ ζωὴ τους!

• Οἱ παραβάσεις διαγράφονται μόνο μετὰ ὑπερβάσεις. Καὶ ἡ ὑπέρβασις ἦταν νὰ πεθάνη ὁ Ἄθαντος! Ὑπέρβασις ἦταν νὰ πάρῃ χάρι ὁ ἔνοχος! Ὑπέρβασις τὸ νὰ γίνῃ κληρονόμος τοῦ Πατέρα τὸ ἀποπαῖδι, ὁ ἄσωτος!

• Ὁ Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσίς μας.

• Ὁ Χριστὸς ἡ κληρονομία μας. Μετὰ τὴ θυσία Του γινόμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ κληρονόμοι τοῦ Θεοῦ, «συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ» (Ρωμ. ἡ 17).

• Τὸ μυστήριο πού ἐγχεῖται; Σ' αὐτὸ πού λέει ὁ Παῦλος. Ἦταν ἀνάγκη νὰ πεθάνη ὁ διαθέμενος! Μὰ διαθέμενος, διαθέτης, εἶναι ὁ Θεός! Πῶς νὰ πεθάνη ὁ Θεός; Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον!

Καὶ ὅμως βρέθηκε τρόπος! Ὁ Θεὸς ντύθηκε τὴν ἀνθρώπινη φύσι. Ἡ σὰρκα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ «μετερίζι», ἀπὸ ὅπου βάλλει ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, χωρὶς νὰ βάλλεται ὁ ἴδιος!

• Μετὰ τὴ σὰρκα μπόρεσε ν' ἀνεβῆ στὸ Σταυρὸ καὶ νὰ πεθάνη, μετατρέποντας τὸ Σταυρὸ σὲ τραπεζί, ὅπου ὑπογράφεται ἡ καινὴ, ἡ αἰώνια διαθήκη γιὰ τὴ λύτρωσι τοῦ ἀνθρώπου!

• Ὅσο ζῆ ὁ διαθέτης, δὲν ἰσχύει ἡ διαθήκη. Νὰ γιατί συνέφερε νὰ πεθάνη ὁ Χριστὸς. Γιὰ νὰ ἰσχύσῃ ἡ Διαθήκη, νὰ σωθῇ ὁ ἄνθρωπος. Τὸ λέει ὁ ἴδιος: «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐάν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς» (Ἰωάν. ιστ' 6).

Ἄν ὁ Χριστὸς δὲν γινόταν ἐκούσια νεκρός, θά ἦταν:

• Τὸ κήρυμά Του ὠραία λόγια!

• Τὸ πρόσωπό Του ὠραῖο φαινόμενο!

• Τὰ θαύματά Του ὠραία σημεῖα!

• Σωτῆρα καὶ Λυτρωτῆ τὸν ἔκανε ἡ ἐ-

κούσια θυσία Του στή νέα Σκηνή, στό Σταυρό.

«Τοῦτο τό Αἷμα...»

• Λυτρωτική σημασία καί δύναμι ἔχει τό Αἷμα τοῦ Σταυροῦ. «Τοῦτο τό αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρός ὑμᾶς ὁ Θεός» (Ἐβρ. θ' 20).

• Ἡ φράσις «Τοῦτο τό αἷμα...» θυμίζει τό λόγο, πού εἶπε ὁ Χριστός, ὅταν πρόσφερε στό Μυστικό Δεῖπνο προκαταβολικά τό πανάγιο Αἷμά Του: «Τοῦτό ἐστι τό αἷμά μου τό τῆς καινῆς διαθήκης τό περί πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. σσ' 28).

• Γιά τήν «καθιέρωσι» τῶν σκευῶν καί τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων τῆς λατρείας μιλάει τό βιβλίον τῆς Ἐξόδου (μ' 9). Καθιερωμένα γιά τό Θεό σκεύη δέν εἶναι ἐπιτρεπτό νά χρησιμοποιοῦνται γιά κοινή χρῆσι, κάτι πού ἔκανε ὁ Βαλτάσαρ (κεφ. ε' Δαν.), ὅταν τά σκεύη τοῦ Ναοῦ, πού εἶχε ἀρπάξει ὁ πατέρας του ὁ Ναβουχοδονόσορ, αὐτός τά χρησιμοποίησε γιά κρασοπότῆρα σέ γλέντι στό παλάτι του!

• Βεβήλωσις! Μεγαλύτερη βεβήλωσις θεωρεῖται ν' ἀρπάξῃ κανεῖς τά σκεύη τῆς Ἐκκλησίας, τό ἅγιο ποτήριον π.χ., πού ἔχει καθιερωθῆ μέ τόσες λειτουργίες, πού ἔχει φιλοξενήσει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου ἐπανειλημμένως, καί νά τό χρησιμοποίησι γιά κοινή χρῆσι, ἀκόμα καί νά τό γεμίση... ἀκαθαρσίες!

• Βεβήλωσις! Βρωμερότερη κι ἀπ' αὐτή εἶναι νά χρησιμοποιῆ κανεῖς τό σῶμα του, καθιερωμένο, βαφτισμένο, μυρωμένο κι ἁγιασμένο, γιά ἀκάθαρτες πράξεις! Τά «μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνην μέλη;» (Α' Κορ. σσ' 15).

Μολύνει, καταστρέφει τόν ἔμψυχο ναό τοῦ Θεοῦ. «Εἰ τις τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός» (Α' Κορ. γ' 17).

• Βεβήλωσις! Χειρότερη κι ἀπ' αὐτή εἶναι νά ὑπιτιμάμε τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Προσκυνᾶμε τυπικά τό Σταυρό τή μέρα τοῦ Σταυροῦ, ἀλλά δέν προσκυνᾶμε τήν ἀπερίγραπτη θυσία τοῦ Σταυροῦ γιά τή σωτηρία μας. Γιά πολλά θρησκευτικά πράγματα μιλάμε, ἀλλά δέν μιλάμε γιά

τό Αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης, γιά τό Σταυρό τοῦ Πάθους καί τῆς Δόξας. Συνταγές μαγικῆς θρησκευτικότητας προσέχουμε. Τή σταυρωμένη συνοδοιπορία μέ τόν Κύριο τοῦ Σταυροῦ, τήν ἀποστρεφόμεσθε.

Μέχρι πότε ἡ συναίνεσίς μας, ὅτι εἴμαστε χριστιανοί θά εἶναι «εἰκαζομένη»; Ὅχι οὔτε εἰκάζεται, ὅτι εἴμαστε χριστιανοί, οὔτε αὐτονόητη εἶναι ἡ χριστιανική μας πίστι.

Καθημερινά ὀφείλουμε νά τό ἀποδεικνύουμε, ὅπως ὁ ἀπ. Παῦλος, λέγοντας: «Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω» (Α' Κορ. ιε' 31).

π. Δ. Α.

.....
Τά φτερά τῆς ἐλπίδας

(Ὁ ὕμνος τῆς φεινῆς κατασκηνώσεως τοῦ Συλλόγου μας στήν Περαιχώρα- Λουτρακίου)

Ἐλπίδες τοῦ κόσμου σάν φωτάκια,
σύντομα σκοτάδια ἀπελπισιάς!
Κοίτα τή Μεγάλη τήν Ἐλπίδα!
Καί προχώρα στή ζωή τῆς σιγουριάς.

*Ποθεῖς φηλά γιά ν' ἀνεβῆς;
Τά ὄνειρά σου θές νά πιάσης;
Κράτα τῆς ἐλπίδας τά φτερά,
εἶναι πίστης κι ἀγάπης ἡ χαρά.
Κράτα, σοῦ λέω, τά φτερά!*

Θεόσταλτε ἀετέ! Χρυσάετε!
Ἦρθες μέ τῆς Ἀγάπης τά φτερά.
Στοῦ Σταυροῦ τίς δικές σου φτεροῦγες
κρεμάμε τίς δικές μας τίς ἐλπίδες.

*Ποθεῖς φηλά γιά ν' ἀνεβῆς;
.....
Πολλοί θρηνοῦν γιά σπασμένα φτερά.
Ἄλλοι γιά λουλούδια μαραμμένα.
Καί μεῖς, ὅλοι μαζί, στηρίζουμε
στήν πίστη ἐπάνω τήν ἐλπίδα.
Ποθεῖς φηλά γιά ν' ἀνεβῆς;
.....*

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἔχει ὁ λειτουργὸς δικαίωμα;

Ασφαλῶς ἔχει καὶ **ὕλικά δικαιώματα** ὁ λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας. «Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;» ρωτᾷει (Α΄ Κορ. θ΄ 4) ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μολονότι ὁ ἴδιος γιὰ τὸν ἑαυτό του δὲν ἔκανε χρῆσι αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος. Ὁ ἴδιος δὲ ὁ Κύριος ἐπικυρώνει τὸ ἀπλό δικαίωμα νὰ ἀμείβεται ὁ ἐργάτης (Ματθ. ι΄ 10).

● Ἄλλ' ὑπὲρ τὰ ὕλικά δικαιώματα ὁ ἐκκλησιαστικὸς λειτουργὸς ἔχει **πνευματικά** δικαιώματα.

Δέν ἐννοοῦμε ἐν προκειμένῳ τὴν πνευματικὴ ἐξουσία, πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἱερωσύνη. Ἐννοοῦμε λειτουργικά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δικαιώματα, πού δέν ἔχει... δικαίωμα ὁ ἱερεὺς νὰ τὰ θυσιάζῃ ἐν ὀνόματι τῆς ὁποιασδήποτε **σκοπιμότητας** ἢ ραθυμίας.

● Γενικά θὰ λέγαμε, ὅτι δέν ἔχει δικαίωμα νὰ μὴ διεκδικῇ τὰ **δικαιώματα τοῦ Θεοῦ**. Στὴ φράσι αὐτῇ, στὴν περίπτωσι μὲν τοῦ ἀνθρώπου (λειτουργοῦ), ἡ λέξις «δικαίωμα» ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴ λέξι «καθῆκον» ἢ «ὑποχρέωσις». Χρησιμοποιοῦμε ὁμως τὸν ὄρο «δικαίωμα», διότι πολλοὶ σήμερα ἀμφισβητοῦν τὴν ὁποιαδήποτε παρέμβασι τοῦ ἱερέως πρὸς εὐταξία καὶ εὐπρέπεια μέσα στό Ναό. Ὁ ἱερέας κατ' αὐτούς πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὸ «Ἄκου, βλέπε, σιώπα»!

Στὴν περίπτωσι δὲ τοῦ Θεοῦ ἡ λέξις «δικαιώματα» ἰσοδυναμεῖ μὲ τίς λέξεις «προστάγματα» - «ἐντολές» (Ψαλμ. 118ος, Λουκ. α΄ 6. Ρωμ. α΄ 32).

Συγκεκριμένα:

● Ἔχει δικαίωμα ὁ λειτουργὸς νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν εἴσοδο στό Ναό ἀτόμων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (κυρίως), μὲ προκλητικὴ, σκανδαλώδη καὶ **αἰσχροῦ ἐμφάνισι**; Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τὸ πρότυπο τοῦ πνευματικοῦ πατέρα, ἀπαντᾷ: Ὁχι! Δέν ἔχω δικαίωμα νὰ κάνω πῶς... δέν βλέπω! Ἡ θέσις μου ξεκάθαρη: «Βούλομαι τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς» (Α΄ Τιμ. β΄ 9).

● Ἔχει δικαίωμα ὁ λειτουργὸς νὰ ἐπιτρέπῃ τὴ **διακομώδησι** τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, καὶ μάλιστα τοῦ **Βαπτίσματος** καὶ τοῦ **Γάμου**; Νῶ ἀφήνη ξεγυμνωμένες τίς γυναῖκες (σχεδόν ὅλες) νὰ εἰσέρχονται στό Ναό; Νά ἀνέχεται καγχαμοῦς καὶ γέλια καὶ κουβέντες καὶ θορύβους; Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, τὸ πρότυπο λειτουργοῦ καὶ ποιμένος, λέει: Ὁχι! Θὰ τοὺς πετάξω ἔξω ἀπὸ τὸ Ναό! «Οὐ δέξομαι εἰσω τῶν περιβόλων, οὐ μεταδώσω μυστηρίων. Ὡσπερ οἱ ποιμένες τὰ ψώρας ἐμπλησμένα πρόβατα τῶν ὑγαινότων ἀπείρουσιν, οὕτω ἐργάσομαι κἀγώ. Οὐ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἀποκόψαι βουλόμεθα, ἀλλὰ τὸ ὄνειδος τῆς Ἐκκλησίας ἀποκρούσασθαι» (Ε.Π.Ε. 31,326). Με τ ἄ φ ρ α σ ι ς : Δέν θὰ ξαναδεχτῶ ἀσεβῆ ἐδῶ στό Ναό. Δέν θὰ τοῦ μεταδώσω τὰ ἄχραντα μυστήρια. Ὁπως οἱ βοσκοὶ ὅσα πρόβατα εἶναι γεμάτα ψώρα, τὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἔτσι θὰ κάνω κι ἐγώ. Δέν θέλομε νὰ ἀποκόψουμε ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ θέλομε νὰ διαφυλάξουμε τὸ ἦθος τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴ ντροπὴ τῆς ἀσεβείας.

● Ἔχει δικαίωμα ὁ λειτουργὸς νὰ μεταδίδῃ τὰ **Ἄχραντα Μυστήρια** σέ δεδηλωμένους ἀσεβεῖς καὶ διεστραμμένους; Ὁ Κύριος, τοῦ ὁποίου εὐγενέστεροι δέν

μπορούμε νά εΐμαστε, ρωτάει εϋθέως: «Πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου;» (Ματθ. κβ' 11). Ὁ δέ ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνει τὴν τεράστια εϋθύνη τοῦ λειτουργοῦ, πού θά τολμήσῃ νά μεταδώσῃ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου σέ προκλητικὰ ἀσεβεῖς: «*Ὁυ μικρὰ κόλασίς ἐστίν, εἴ τινι συνειδότες τινά πονηρίαν, συγχωρήσεται μετασχεῖν ταύτης τῆς τραπέζης. Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν ἐκζητηθήσεται τῶν ὑμετέρων. Κἂν στρατηγός τις ἦ, κἂν ὑπαρχος, κἂν αὐτός ὁ τὸ διάδημα περικείμενος, ἀναξίως δέ προσέρχῃ, κἄλυσον. Μείζονα ἐκείνου τὴν ἐξουσίαν ἔχεις*» (Ε.Π.Ε. 12,218). **Μετὰ φρασῖς**: Δέν εἶναι μικρὴ ἡ εϋθύνη σας, ἂν ἐπιτρέψετε σέ κάποιον νά μετάσχῃ τῆς τραπέζης αὐτῆς, ἐνῶ ξέρετε ὅτι ἔχει διαπράξει πονηρία καὶ δέν ἔχει μετανοήσῃ. Τὸ αἷμα του θά ζητηθῇ ἀπὸ τὰ δικά σας χέρια. Καὶ ἂν ἀκόμα εἶναι στρατηγός, ἐμπόδισέ τον. Καὶ ἂν ἀκόμα εἶναι ὑπαρχος, ἐμπόδισέ τον. Καὶ ἂν ἀκόμα εἶναι αὐτός ὁ βασιλιάς, ἐμπόδισε, ἂν προσέρχεται ἀνάξια. Ἔχεις μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκεῖνον ἐξουσία.

● Ἔχει δικαίωμα ὁ λειτουργός νά λήθῃ τὰ γράμματα (εὐχές καὶ ἐκφωνήσεις) μέ τρόπο **ἀκατανόητο** στό λαό; Ὁχι! φωνάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅσο καὶ ἂν ἐπιμένουν μερικοί, πού ταυτίζονται τὸ «*μυστικῶς*» μέ τὸ «*ἀφῶνως*», καὶ τὸ πνευματικό μέ τὸ ἀκαταλαβίστικο. Ὁχι! φωνάζει καὶ ξαναφωνάζει ὁ Παῦλος στό περίφημο 14ο κεφάλαιο τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς, πού εἶναι ὁ πρῶτος κανόνας (θεόπνευστος μάλιστα) λειτουργικῆς πρακτικῆς. «Πῶς ἔρει ὁ λαός τὸ Ἄμην ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπεδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε;» (Α' Κορ. ιδ' 16).

Ἁχι! διαμαρτύρεται καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τὴν ἀκοήν ἔδωκεν ὁ Θεός πρὸς ἀκρόασιν καὶ μάθησιν τῶν θείων λογίων, καὶ τὴν διάνοιαν πρὸς τὴν κατανόησιν τῶν πνευματικῶν διδαγμάτων*» (Ε.Π.Ε. 2,404). **Μετὰ φρασῖς**: Τὰ αὐτιά τὰ ἔδωσε ὁ Θεός γιὰ τὴν ἀκρόασιν καὶ ἐμάθησιν τῶν θείων λόγων. Τὸ μυαλό γιὰ τὴν κατανόησιν τῶν πνευματικῶν διδαγμάτων.

● Ἔχει δικαίωμα ὁ λειτουργός ν' ἀδιαφορῇ γιὰ τὴ συνεχῆ **ἀπουσία** ἀπὸ τὸν ἐκκλησιασμό τῶν **παιδιῶν** του, τῶν ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν τῆς ἐνορίας του;

Μπορεῖ νά ἐπαναπαύεται σέ μερικές δεκάδες ἢ καὶ ἑκατοντάδες πρόσωπα τῆς τρίτης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡλικίας; Ἀνέχεται νά θεωρῆται ὁ Ναός του ΚΑΠΗ τῆς γειτονιάς, ἐνῶ θά ἔπρεπε νά εἶναι ὁ μαγνήτης γιὰ τὰ παιδιά καὶ τοὺς νέους;

Ἁχι! στέκει καὶ φωνάζει καταματωμένος ὁ **Καλὸς Ποιμένας**, πού ἔτρεξε στά κακοτράχαλα καὶ βροῆκε τὸ χαμένο πρόβατο (Λουκ. ιε' 6). Ἁχι! φωνάζει σέ κάθε ποιμένα ὁ μεγάλος ποιμένας, ὁ Χρυσόστομος. Μὴ κάθεσαι! Τρέξε νά βροῆς τὸ παιδί. «*Ἐν ἐκκλησίᾳ χειραγωγῶν ἄγε. Σπουδάσον αὐτὸν ἄγειν...* Ὁφεί αὐτὸν γανύμενον καὶ πηδῶντα καὶ χαίροντα, ὅτι ἅ πάντες ἀγνοοῦσιν οἶδεν οὗτος, καὶ προλαμβάνοντα καὶ ἐπιγινώσκοντα καὶ μεγάλα κερδαίνοντα» (Ε.Π.Ε. 30,662). **Μετὰ φρασῖς**: Νά ὀδηγῆς τὸ παιδί ἀπὸ μικρὸ στὴν ἐκκλησία. Μὲ σπουδὴ καὶ φροντίδα νά τὸ φέρνῃς. Θά τὸ δῆς νά χοροπηδᾷ ἀπὸ τὴ χαρὰ του, ἀφοῦ τόσα πού ἄλλοι τὰ ἀγνοοῦν, αὐτὸ τὰ ξέρει. Προτοῦ ἀκόμα λεχθῶν τὰ λόγια στὴν ἐκκλησία, τὰ ξέρει καὶ τὰ κατανοεῖ καὶ κερδίζει ἔτσι πολλά.

● Ἔχει δικαίωμα **νά παραβλέπῃ ὅλα** αὐτὰ ὁ λειτουργός, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ ἐπίσκοπος; Ἁχι! Δέν εἶναι δική του ἡ Ἐκκλησία. Δέν εἶναι δικός του ὁ Ναός. Δέν διαχειρίζεται τὸ δικό του αἷμα. Δέν κάνει αὐτός «*κουμάντο*». Καμμιὰ **σκοπιμότητα** ἢ χαλάρωσις ἢ **συνήθεια** δέν δίνει τὸ δικαίωμα στό λειτουργό νά φύγῃ ἀπὸ τὸ «*Στῶμεν καλῶς· Στῶμεν μετὰ φόβου!*»

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἐδυναμία καί δύναμις Β' Κορ. δ' 7-9

Ἐοστράκινα σκεύη (στ. 7)

ἐν χρησιμοποιεῖ ὁ Θεός ἀγγέλους γιά τή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου. Δέν χρησιμοποιεῖ ἀναμαρτήτους, γιά νά προβάλουν τό μυστήριό τοῦ Ἐναναμαρτήτου Ἰησοῦ. Δέν χρησιμοποιεῖ γίγαντες, γιά νά σηκώσουν τό βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Δέν χρησιμοποιεῖ χρυσά σκεύη, γιά νά διαφυλάξουν τούς ἀτίμητους θησαυρούς τῆς ἀπολυτρωτικῆς Του ἀγάπης. Χρησιμοποιεῖ ἀνθρώπους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶχε συνειδησι καί γιά τίς τρεῖς πραγματικότητες.

- Ἡ μία, τό βάρος τοῦ ἔργου του. Δέν θά σήκωνε μόνο τό βάρος τοῦ Χριστοῦ, τό Σταυρό τοῦ κηρύγματος καί τῶν παθημάτων. Θά σήκωνε καί βάρη, πού θά πρόσθεταν οἱ ἄνθρωποι μέ τά προβλήματά τους. Τό «ἀλλήλων τά βάρη βαστάζετε» (Γαλ. στ' 2), πρῶτος ὁ ἴδιος θά τό τηρήσει.

- Ἡ ἄλλη, ἡ ἀδυναμία τῆς σωματικῆς του ὑπάρξεως.

- Ἡ τρίτη, ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, ἡ μᾶλλον ἡ παντοδυναμία.

Κάποτε ὁ Παῦλος διακήρυξε, ὅτι «τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τούς ἰσχυρούς» (Α' Κορ. α' 27).

Καί ἄλλοτε, μιλώντας γιά τή δύναμι τῆς ἀδυναμίας, ὅπως τήν ζούσε ὁ ἴδιος, βεβαίωσε: «Ἡ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Β' Κορ. ιβ' 9).

Παρουσιάζει δέ τόν ἑαυτό του καί τήν ὑπόστασι τῶν ἄλλων Ἀποστόλων, ὡς ἀσθενῆ, ὡς ὀστράκινα σκεύη, πού ὅμως μέσα σ' αὐτά ἔκρυβε ὁ Θεός τή δύναμί Του. «Ἐχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστράκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καί μή ἐξ ἡμῶν» (στ. 7). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἐχομε δέ αὐτό τό θησαυρό, τί θεία ἀποκάλυ-

ψη, μέσα στά πύλινα καί εὐθραυστα δοχεῖα τῆς ὑπάρξεώς μας, ὥστε νά φαίνεται, πώς ἡ ὑπερβολική δύναμις πού ὑπάρχει μέσα μας, εἶναι τοῦ Θεοῦ καί δέν προέρχεται ἀπό μᾶς».

- Καλεῖ θησαυρό τό περιεχόμενο τῆς πίστεως. Τί ἄλλο πολυτιμότερο ὑπάρχει στόν κόσμο;

Τό ἀδύνατο καί ἀσθενικό τῶν ἀνθρώπων προδιαγραφῶν ὀνομάζει ὁ Παῦλος «ὀστράκινο σκεῦος». «Ἐχομεν δέ τόν θησαυρόν τοῦτον ἐν ὀστράκίνοις σκεύεσιν» (στ. 7). Χωματένιο σκεῦος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τοῦτο ἐστι μάλιστα θαυμαστόν καί δείγμα μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως, ὅτι σκεῦος ὀστράκινον τοσαύτην ἡδυνήθη λαμπρότητα ἐνεγκεῖν καί τηλικούτον φυλάξει θησαυρόν... Καί γάρ τότε μάλιστα διαφαίνεται ἡ τοῦ Θεοῦ δύναμις, ὅταν δι' εὐτελῶν ἐνεργῆ μέγала» (Ε.Π.Ε. 19,246). Μετάφρασις: Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό ἀξιοθαύμαστο καί μέγιστο δείγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τό ὅτι σκεῦος πύλινο μπόρεσε νά ἐκπέμψῃ τόσο μεγάλη λαμπρότητα καί νά φυλάξῃ τόσο μεγάλο θησαυρό. Πραγματικά τότε πρό πάντων φανερόνεται ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ὅταν μέ εὐτελῆ πράγματα κατορθώνονται μέγала.

Χωματένιος ὁ ἄνθρωπος (στ. 7)

- Χωματένιος ὁ ἄνθρωπος. Τοῦ τό δῆλωσε ὁ Δημιουργός του: «Ἡ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύση» (Γεν. γ' 19. Εἶσαι κῶμα καί στό κῶμα θά γυρίσης. Αὐτό συμβαίνει τή στιγμή, πού τό ἀνθρώπινο σῶμα θάβεται στό κῶμα.

Ἄλλ' αὐτό τό χωματένιο σκεῦος κρύβει μία δύναμι. Ὀνομάζεται ψυχῆ. Κρύβει τίς δυνάμεις τῆς ψυχῆς, τό λογικό, τήν ἐλευθερία, τήν ἔφεσι, τήν ἐπιθυμία, τή δημιουργική ἱκανότητα.

Αὐτό τό πύλινο σκεῦος, ὅλη ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξις, ὅταν δεχθῆ τό Χριστό, κρύβει μέσα του

ὄχι ἀπλῶς δύναμι, ἀλλ' ὑπερδύναμι. Ἔτσι, ὥστε νά λέν ὁ Παῦλος: «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φίλιπ. δ' 13).

Τό πῆλινο δοκεῖο εἶναι εὐθραυστο. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Τό ὀστράκινον, τό εὐθραυστον τῆς θνητῆς φύσεως αἰνιτιζόμενος ἔλεγε, καί τό τῆς σαρκός ἡμῶν ἀσθενές ἐμφαίνων*» (Ε.Π.Ε. 19,246). Μετάφρασις: Ἔλεγε πῆλινο, ὑπονοώντας τό εὐθραυστο τῆς θνητῆς φύσεως, καί γιά νά δείξη τό ἀσθενές τῆς σάρκας μας.

● Ὅταν ὅμως τό πῆλινο δοκεῖο τό βάλουμε στή φωτιά, ψήνεται καί ἡ ἀντοχή του αὐξάνεται. Δέν σπάει εὐκόλα. Ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξις βαπτιστῆ στή φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε ἀποκτᾶ δύναμι ὑπερβολική. Τό ἀσθενές περιβάλλεται τόν Ἰσχυρό. Τό ἀδύνατο ντύνεται τόν Δυνατό (ἰδέ Λουκ. κδ' 29).

Ὅταν τό θαῦμα συντελεῖται, τότε διαπιστώνεται ὁ λόγος: «*Ἴνα ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καί μή ἐξ ἡμῶν*» (στ. 7).

● Τό θαῦμα αὐτό τό βλέπει ἡ παγκόσμια ἱστορία στό φαινόμενο, πού λέγεται Ἀπόστολοι. Οἱ ἀδύνατοι ἔγιναν δυνατοί· οἱ ἀγράμματοι, πάνσοφοι· οἱ δειλοί, «*λέοντες πῦρ πνεόντες*». Καλεῖ τόν κόσμο ὁ Χρυσόστομος νά θαυμάσουν: «*Ἐκπλαγῶμεν τοῦ Θεοῦ τίν δύναμι, θαυμάσωμεν, προσκυνήσωμεν. Ἐρωτήσωμεν Ἰουδαίους, ἐρωτήσωμεν Ἕλληνας, τίς ἐπεισε τήν οἰκουμένην ἅπασαν ἀποστῆναι τῶν πατρίων ἔθνων καί πρός ἑτέραν μετατάξασθαι πολιτεῖαν; Ὁ ἀλιεύς, ἡ ὀσκηνοποιός; Ὁ τελώνης ἡ ὀ ἀγράμματος καί ἰδιώτης; Καί πῶς, εἰ μή θεία δύναμις ἦν ἡ πάντα κατορθοῦσα δι' ἐκείνων;*» (Ε.Π.Ε. 19,248). Μετάφρασις: Ἄς νιώσουμε ἔκπληξι γιά τή δύναμι τοῦ Θεοῦ. Ἄς τίν θαυμάσουμε. Ἄς τίν προσκυνήσουμε. Ἄς ρωτήσουμε τούς Ἰουδαίους, ἄς ρωτήσουμε καί τούς Ἕλληνας, νά μᾶς ποῦν: Ποιός ἐπεισε ὅλη τήν οἰκουμένη νά ἐγκαταλείψῃ τίς πάτριες συνήθειες καί νά μεταπηδήσουν σ' ἄλλο τρόπο ζωῆς; Ὁ ψαρᾶς ἡ ὀ σκηνοποιός; Ὁ τελώνης ἡ ὀ ἀγράμματος καί ἰδιώτης; Καί πῶς θά ἦταν δυνατό νά γίνουν αὐτά, ἂν δέν ἦταν ἡ θεία δύναμις, πού μέ τούς ἀποστόλους ὅλα τά κατῶρθωνε;

Οἱ Ἀπόστολοι, μόνο μέ τίς δικές τους δυνάμεις, ἀρνητές, λιποτάκτες καί δειλοί ἀποδείχτηκαν. Ὅμως μέ τό ρεῦμα, μέ τό Πνεῦμα τῆς Πεντηκοστῆς ἀναδείχθηκαν ἰσχυροί «ἐν πολέμῳ».

● Νά γιατί δοξάζεται ὁ Θεός διά μέσου τῶν ἁγίων. Τεκμηριώνεται «*ἡ ὑπερβολή τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ*» (στ. 7).

Δέν ἀπελπίζομαστε (στ. 8-9)

Φαντασθῆτε πῆλινο ἀγγεῖο νά τοῦ πετοῦν συνεχῶς πέτρες, καί νά μή σπᾶν. Νά τοῦ ρίχνουν σφαῖρες, καί νά μή ραγίζν. Νά ἐκσφενδονίζουν ὀβίδες, καί νά παραμένῃ ἄθικτο, ἄθραυστο. Τί θά λέγατε γι' αὐτό τό πῆλινο ἀγγεῖο;

Πῆλινοι, ἀδύνατοι, εἴμαστε, λέει ὁ Παῦλος. Καί σέ μᾶς ἐμπιστευθῆκε τό θησαυρό τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ὁ Θεός. Καί δέν εἴμαστε ἀπλῶς πῆλινα δοκεῖα, ἀλλά ἀπό παντοῦ, «*πανταχόθεν*», βάλλομε νοί. Καί ὅμως δέν καταβαλλόμαστε. Αὐτο τονίζει στόν ἐπόμενο στίχο: «*Ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι*» (στ. 8-9). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Ἀπό παντοῦ πιεζόμαστε, ἀλλά δέν ἀγκωνόμαστε. Φτάνουμε στό ἀδιέξοδο, ἀλλά δέν ἀπελπίζομαστε. Διωκόμαστε, ἀλλά δέν ἐγκαταλείπομαστε. Πέφτουμε κάτω ἀπό τά χτυπήματα, ἀλλά δέν χανόμαστε*».

● Δέν εἶχαν συμμάχους καί ὑποστηρικτές οἱ Ἀπόστολοι. Ὅλοι ἐναντίον τους. «*Ἐν παντί*» (στ. 8). Σέ κάθε τόπο, ἀλλά καί ἀπό κάθε ἀνθρώπο.

Ἄλλωστε εἶναι εὐλογημένη κληρονομιά τοῦ Χριστοῦ τό μῖσος τοῦ κόσμου ἐναντίον τῶν χριστιανῶν: «*Καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μου*» (Ματθ. κδ' 9). Τό μῖσος τοῦ κόσμου φανεράνει τό μή συσχηματισμό μας μέ τόν ἄθεο καί ἀσεβῆ κόσμο.

Ἄλλ' αὐτό τό μῖσος δέν παραμένει στή θέα καί στά λόγια. Μεταφράζεται καί σέ χτυπήματα. «*Ἐν παντί θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι*» (στ. 8). Πίσις καί σύνθλιψις ἀπό παντοῦ, χωρίς ὅμως ἄγχος καί ἀπελπισία.

Ἀντίθετα, οἱ θλίψεις εἶναι οἱ ἐπιθέσεις τοῦ κόσμου καί τοῦ Διαβόλου, πού ὅμως συναντοῦν τή σθεναρά ἄμυνα τῆς θεοφιλοῦς ψυχῆς.

● Τό μῖσος τοῦ κόσμου μεταφράζεται σέ ὄθισι πρός τό ἀδιέξοδο. Κάποτε φτάνει ὁ πόνος τόσο βαθεῖα, ὥστε νά γεννιέται ἡ ἀπορία: «*Θ' ἀντέξω;*».

Καί ὅμως ἀντέχει ὁ χριστιανός. Μία ἀόρατη δύναμι ὄχι μόνο τόν σκεπάζν, ἀλλά καί ἀπό τά ἀδιέξοδα τῆς ζωῆς τόν ὀδηγεῖ στή διέξοδο, στή λύσι. «*Ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι*» (στ. 8-9).

Λαϊκός διάκονος τῆς Ἐκκλησίας

† Σάββας Ταμαμίδης

(Στίς 15 Ἰουλίου ἀνεχώρησε γιά τούς οὐρανοὺς ὁ ἐκλεκτός δοῦλος τοῦ Θεοῦ καί μέλος τοῦ Συλλόγου μας Σάββας Ταμαμίδης. Κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία στόν ἱ. Ναό Κοιμήσεως Ἀργυρουπόλεως, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης π. Συμεών, μίλησε καί ὁ ἱεροκτῆρυξ π. Δανιὴλ Ἀεράκης. Παραθέτουμε τήν προσλαλιά του).

Ἡ ζωὴ ἔχει ἀξία ἀνάλογα μέ τήν ἐπιλογή πού κάνει ὁ ἄνθρωπος.

• Ὁ μακαριστός ἀδελφός μας Σάββας ἐρχόταν σχεδόν καθημερινά στό Ναό τοῦ Κυρίου. Σύχναζε γιά νά ἀγιαστῆ, κατά τόν προσάτη του Σάββα τόν Ἅγιασμένο.

Οἱ ναοὶ ἀγιάζουν τούς πιστούς ἢ οἱ πιστοὶ τούς ναοὺς; «Οὐχ ὁ ναός ἀγιάζει τούς συνιόντας, ἀλλ' οἱ συνιῶντες τόν ναόν ἅγιον ποιῶσι» (Χρυσόστομος).

• Ἐρχόταν, γιατί θεωροῦσε τό Ναό σπίτι του. Σάν νά ἔλεγε: «Ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναί με» (Λουκ. β' 48).

• Ἐρχόταν γιά νά διακονήση, εἴτε ὡς ἐπίτροπος, εἴτε ὡς συνεργάτης ἐν Κυρίῳ.

Διάκονος ὡς ἐκούσιος ἐθελοντής τῆς Ἐκκλησίας.

• Τό μῖσος τοῦ κόσμου μεταφράζεται σέ διωγμούς. Ὁ Χριστός τό δήλωσ: «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ὑμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. ιε' 20). Πῶς εἴμαστε χριστιανοί, ὅταν σημάδι διωγμοῦ δέν ἔχουμε πάνω μας; Ὅταν οὔτε μία περιπέτεια δέν ἔχουμε ὑποστῆ γιά τό Χριστό καί τό Εὐαγγελίό Του;

Οἱ διωγμοὶ εἶναι:

- Στίγμα χριστιανικῆς γνησιότητας.
- Χάρισμα στους ἁγίους.
- Τεκμήριο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

Μόνοι μας δέν ἀντέχουμε οὔτε ἓνα νυχάκι νά μᾶς βγάλουν. Μέ τό Χριστό μαζί οἱ μάρτυρες ἀντεχαν στοὺς ποικίλους διωγμούς, στά φρικτὰ βασανιστήρια· χωρίς γογγυσμό καί ἐκδικητικὴ μανία, ἀλλὰ μέ χαρὰ καί ἀγαλλίασι.

Δ.Γ.Α.

Διάκονος μέ ἄγρυπνο βλέμμα στή σωστή διαχείρισι τοῦ ὀβολου τῶν πιστῶν.

Διάκονος σέ ὄλα. Λέχτηκε: «Τό παιδί γιά ὄλες τίς δουλειές!»

• Ἐρχόταν, γιά νά συνεχίζη τήν παράδοσι τοῦ Πόντου. Μέσα του ἐθνική συνείδησις καί χριστιανική ἀποστολή πήγαιναν μαζί. Τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μπόλιαζε καί τό αἷμα τοῦ Πόντου στίς φλέβες του.

• Σύχναζε καί σέ κάθε εὐλογημένο χῶρο Ὁρθοδόξου κηρύγματος. Πάνω ἀπό τριάντα χρόνια εἶχα τή χαρὰ καί τήν εὐλογία νά βλέπω τό πρόσωπό του στό κήρυγμα.

• Πήγαινε παντοῦ γιά νά προσφέρει. Ἐπί δέκα καί πλέον χρόνια διακόνησε καί στήν κατασκήνωσί μας ὅχι ἀπλῶς ὡς ἐπιστάτης καί φύλακας, ἀλλ' ὡς φύλακας ἄγγελος.

• Διακόνησε τίς ἀστυνομικῆς δυνάμεις. Τόν ὑποδέχονται τώρα οἱ ἀγγελικῆς δυνάμεις. Ἐδῶ στεκόταν μέ εὐλάβεια. Ἐκεῖ στέκεται μέ ἔκστασι.

Εὐλογημένε ἀδελφέ, μή λησμονῆς καί μᾶς, πού μένουμε καί περιμένουμε.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ

10 εὐρώ (€) τό χρόνο.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

• Στό λογαριασμό:

**123002002008865 ALPHA BANK -
IBAN GR 1201401230123002002008865.**

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

**«Βαπτιστῆς», Χριστοζοπίδου 12, 10554,
Ἀθήνα.**

• Στό Γραφεῖο **Χριστοζοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** ἢ στό Βιβλιοπ. **«Βαπτιστῆς», Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἅγιο Δημήτριο).**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστῆς»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

• Τηλ. **2103212713** καί **2109765440.**

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Χριστός καί... ἄχρηστοι!

Γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ θησαυρός εἶναι ἡ σωματικὴ ὑγεία, γιὰ τὴν αἰώνια θησαυρός εἶναι ὁ Χριστός. Ἄν οἱ ὑλιστές κάνουν τὸ πᾶν γιὰ ν' ἀποκτήσουν ὑλικούς θησαυρούς, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος ἐργάζονται γιὰ νὰ βροῦν τὸ Χριστό, ν' ἀποκτήσουν τὴν Πίστι, τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Ἐπὶ τὸν ἄνθρωπο, πού ἀρκετὰ χρόνια τῆς ζωῆς τους τὰ ἔχασαν ἄσκοπα, κνηγώντας φροῦδες ἐλπίδες. Κι ὅταν κάποια στιγμή βρίσκουν τὸ Χριστό, συγκινημένοι ἀναφωνοῦν:

—Πῶ, πῶ, τί ἔχανα τόσα χρόνια! Ἀξίζει τὰ πάντα νὰ προσφέρῃ κανεῖς, ἀρκεῖ νὰ κερδήσῃ τὸ Χριστό. Μακάρι νὰ ξαναγεννιόμουν, γιὰ νὰ ἀρχίζα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆ ζωῆ τοῦ Χριστοῦ!

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ πολὺτιμος μαργαρίτης. Οἱ ἅγιοι εἶναι οἱ καλοὶ «ἔμποροι», πού κέρδισαν τὸ μεγαλύτερο θησαυρό. Λέει ὁ Κύριος: «Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἔμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας· ὅς εὐρών ἕνα πολὺτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν αὐτόν» (Ματθ. ιγ' 45-46).

• Κάθε πιστός γίνεται θησαυροφυλάκιον οὐρανίων δωρημάτων. Ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος φιλοξενεῖ τὸν Παντοδύναμο Θεό, ὅπως ὁ βρώμικος σταῦλος τῆς Βηθλεὲμ φιλοξένησε τὸ σαρκωθέντα Κύριο.

• Τὸ πᾶν ἀνήκει στό Θεό. Δέν εἶναι «ἐξ ἡμῶν» (Β' Κορ. δ' 7) ἡ πίστις. Ἐμεῖς ἀπλῶς δανείζουμε τὴν ἐλευθερία μας καὶ μπορεῖ ὁ Θεός νὰ συνδέσῃ τὴν ὑπαρξί μας μέ τὴ δύναμι τοῦ Οὐρανοῦ.

• Ὄταν τὸ συρματάκι συνδεθῇ μέ τὸ ρεῦμα, παύει νὰ εἶναι ἀδύνατο συρ-

ματάκι, πού τὸ κόβεις μέ τὸ χέρι ἢ μέ μικρὸ ἐργαλεῖο. Γίνεται ἠλεκτροφόρο σύρμα, μέ δύναμι καταπληκτικὴ.

• Ὄταν ὁ ἄνθρωπος συνδεθῇ μέ τὸ ρεῦμα τοῦ Θεοῦ, παύει νὰ εἶναι τὸ ἀδύνατο ἀνθρώπακι, μέ τίς ἀδυναμίες, τὰ πάθη καὶ τίς ἀρρώστιες. Γίνεται ὁ ἐγ-χριστωμένος ἅγιος, τρομερός στό Σατανᾶ καὶ στίς δυνάμεις του.

Ἄν παραδώσουμε τὸν ἑαυτό μας ἐργαλεῖο στά χέρια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μπορούμε νὰ μεταμορφώσουμε τὸν κόσμον. Ἐνας Χριστός γιὰ ἀποκλειστικὴ δική μας χρῆσι, μᾶς εἶναι ἄχρηστος.

Ὁ πατέρας παραιτεῖται;

Γύζυγος εἶναι ὁ ἐπίσκοπος. Ἐχει νυμφευθῇ τὴν τοπικὴ ἐκκλησία. Ἀπαγορεύεται τὸ μεταθετὸ τῶν ἐπισκόπων, διότι θεωρεῖται πνευματικὴ μοιχεία, ὁ δὲ ἐγκαταλείπων τὴ νύμφη (τὴν

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἰωάννης Μπόττζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καὶ Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καὶ ἐπιστολές:

Περιοδικὸ «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ἐπισκοπή) γιά νά πορευτή σέ ἄλλη, μεγαλύτερη καί λαμπρότερη, θεωρεῖται **μοιχεπιβάτης**. Ἔτσι ἀπαγορεύεται καί ἡ ἐγκατάλειψις ποιμνίου ἀπό τόν ἐπίσκοπο.

Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι **ποιμένας** καί ἀγαπᾷ τή μάνδρα του, ὅπως ὁ ἄνδρας ἀγαπᾷ τή γυναῖκα του. Εἶναι **ισόβιος** σύζυγος, δεμένος μέ τήν ἐπισκοπή.

- Δέν ἀλλάζει γυναῖκα ὁ χριστιανός σύζυγος. Πολύ περισσότερο δέν συνταξιοδοτεῖται ὡς πατέρας καί σύζυγος, παραδίνοντας τή συζυγία καί τήν πατρότητα σέ ἄλλον. Μόνο ἐξωτερική βία ἢ θάνατος τόν χωρίζει ἀπό τή νόμιμη συζυγία.

- Τό ἴδιο καί ὁ ἐπίσκοπος. Αἰσθάνεται, ὅτι εἶναι **δεμένος** μέ τήν ἐπισκοπή, καί προσπαθεῖ νά τόν γνωρίζουν τά πρόβατα καί νά τά γνωρίζη (Ἰωάν. ι' 14). Ἀγαπᾷ τό Χριστό καί ἐν ὀνόματί Του εἶναι ὁδηγός, πού τά πρόβατα ἀκολουθοῦν.

Δέν ἀπομακρύνεται ἀπό τήν εὐθύνη τήν ποιμαντική, ἐκτός ἂν κακοί καί «**φθόροι**» ἐπίσκοποι τόν σύρουν βιαίως καί τόν ἐκδιώξουν ἀδίκως. Τότε ὁ ἐπίσκοπος δέν παύει νά θεωρῆ τόν ἑαυτό του **κανονικό ποιμένα**, ἐκεῖνος δέ πού σπεύδει νά καταλάβη τή θέσι του θεωρεῖται **μοιχεπιβάτης καί προβατόσχημος λύκος**. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «**Ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα μέν ἔχων ἐπισκόπου, μοιχός δέ ὑπάρχων, οὐ σαρκός, ἀλλά πνεύματος. Ζῶντος γάρ ἐμοῦ ἤρπασέ μου τόν θρόνον τῆς Ἐκκλησίας**». (Ε.Π.Ε. 38,242). Μετά φρασις: Ἐκεῖνος ὁ προβατόσχημος λύκος (ὁ Ἀρσάκιος), ἔχει σχῆμα ἐπισκόπου, ἀλλ' εἶναι μοιχός. Ὅχι σαρκικός μοιχός, ἀλλά πνευματικός. Διότι, ἐνῶ ἐγὼ ζῶ, μοῦ ἄρπαξε τό θρόνο τῆς Ἐκκλησίας.

- Ἐνας ὑγιῆς ἐπίσκοπος δέν παραιτεῖται, γιατί κάτι τέτοιο μπορεῖ νά θεωρηθῆ καί **λιποταξία**. Δείχνει, ὅτι ἡ σπουδή πρὸς κατάληψιν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωμάτων δέν τόν ἀφήσαν νά συνειδητοποιήσῃ τό βάρος τῆς ἀποστολῆς του.

Ἄδαῶς ἀνέβηκε! Ἄδαῶς κατέβηκε!

- Κακῶς, λοιπόν, Μητροπολίτης, πού σφίζει ἀπό δυναμισμὸ, παραιτήθηκε;

- Ὅχι κακῶς, ἂν εἶναι **ὑπερευαίσθη-**

τος, σάν τόν ἅγιο Γρηγόριο τό Θεολόγο, πού ἀφήκε τήν πρώτη ἐπισκοπική θέσι (Κωνσταντινουπόλεως) καί πορευτήκε στήν ἀγαπημένη του φίλη, τήν **ἔρημο**.

- Ὅχι κακῶς, ἂν ἡ βαθεῖα **συναίσθησις** τῆς ἀμαρτωλότητος τόν ὠθῆ πρὸς τά ὄρη, γιά νά θρηνήσῃ ὅσα ὡς ἄνθρωπος, καί ὑπὸ τήν πῆσι τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας ἀμαρτίες ἐποίησε.

- Ὅχι κακῶς, ἂν οἱ σωματικές καί νοητικές δυνάμεις τόν ἔχουν ἐγκαταλείψει. Κάτι τέτοιο δέν ἔχει πάντοτε σχέση μέ τό γῆρας. Κάποτε τό **γῆρας** ἐγγυάται ὀρθή διαποίμανσι. Ὅποσδήποτε ὁμως ὑέργηρος ἢ ἀνιάτως νοσῶν ἀντικαθίσταται.

Αὐτό προβλέπεται καί ἀπό τό νόμο. Τό λέει ὁμως καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «**Ἀσθένεια σωματική τοῦ ἐπισκόπου τῆς κατὰ ψυχὴν ἀσθενείας οὐχ ἦττον καί ἡμᾶς βλάπτει καί τήν Ἐκκλησίαν. Ἔστω γάρ τις ἀνὴρ ἐπισκοπῆ ἐγκεχειρισμένος, καί τὰ μέν ἄλλα ἔστω ἐνάρετος καί πάντα ἔχων ἅπερ ἔχειν ἀρμόζει τόν ἱερωμένον, διὰ παντός δέ τῆ κλίνῃ προσδεδέσθω ὑπὸ πολλῆς ἀρρωστίας. Τί οὗτος δυνήσεται; Ποίαν ἀποδημίαν στείλασθαι; Ποίας ἐπισκέψεις ποιήσασθαι; Τίνι ἐπιπλήξαι; τίνα νουθετῆσαι;**» (Ε.Π.Ε. 23, 410). Μετά φρασις: Στήν περίπτωσι τοῦ ἐπισκόπου ἡ σωματική ἀσθένεια δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τήν ἀσθένεια τῆς ψυχῆς, καί βλάπτει καί ἐμᾶς καί τήν Ἐκκλησία... Ἄς ὑποθέσουμε, ὅτι κάποιος τιμήθηκε μέ τό ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου καί ἔχει ἀναλάβει τήν προστασία τοῦ λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας καί εἶναι ἐνάρετος κατὰ τά ἄλλα καί ἔχει ὅσα πρέπει νά ἔχη ἓνας ἱερωμένος. Εἶναι ὁμως δεμένος στό κρεβάτι ἀπό φοβερὴ ἀρρώστια. Τί θα μπορέσῃ νά ὠφελήσῃ; Ποιά περιοδεία μπορεῖ νά κάνῃ; Ποιές ἐπισκέψεις μπορεῖ νά πραγματοποιήσῃ; Ποιόν μπορεῖ νά ἐπιπλήξῃ; Ποιόν μπορεῖ νά νουθετήσῃ;

- Ὁ ἅγιος Ἰωάννης (ὁ **δύτως Χρυσόστομος**) βρήθηκε μακρὰ ἀπ' τό θρόνο του ὄχι μέ βαρύνουσα παραιτίσι, ἀλλά χτυπημένος ἀπὸ διωγμὸ φαύλων συνεπικόπων. Δέν κατέβηκε μεγαλοπρεπῶς τιμώμενος, ἀλλ' **αἱματηρῶς συρόμενος**.

Ἄληθισμός, ὄχι ἀθλητισμός!

Ἄρτον καὶ θεάματα! ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας, πού πολλοί ἀπ' αὐτούς φαίνεται ὅτι μᾶς ἔμοιαζαν στό τεμπελιό καὶ στήν ἐπιπολαιότητα τῆς ζωῆς. Σήμερα στό «Ἄρτον καὶ θεάματα» προστέθηκε καὶ τό «Κομπίνα».

● Καί σ' ἄλλους χώρους ἀποκαλύπτονται διάφορα **σκάνδαλα οικονομικά**. Ἐφ' ὅσον ἡ πλεονεξία εἶναι ἀκόρεστη, ὁ εὐκόλος πλουτισμός εἶναι τό ἰδανικό, ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἀπών, ἡ τιμιότητα ἀνύπαρκτη, φρένο στό βρώμικο κατήφορο τῆς κλεψιάς δέν ὑπάρχει.

● Ὅσο κι ἂν ἀλλάζουν οἱ φορολογικοί νόμοι, ὅσο κι ἂν ἀπειλές ἀκούγονται γιά πάταξι τῆς διαφθορᾶς (οἰκονομικῆς ἐννοεῖται, ἀφοῦ γιά ἄλλου εἶδους οὐδεὶς λόγος), ὅσο κι ἂν ἐξαπολύωνται ἐγκύκλιοι πρὸς καταδίωξι τοῦ οικονομικοῦ ἐγκλήματος, φῶς δέν φαίνεται πουθενά.

Ἔτσι «ἡχρηιώθησαν». **Πάτος** στό **κράτος** τῶν κομπιναδόρων δέν φαίνεται. Μοιάζουμε μέ συμμορία ἀρουραίων, πού κινοῦνται μέσα σέ ὑπόνομο μέ παχυλή τροφή, καὶ μαζί μέ τὰ ἀκάθαρτα φαγώσιμα ἔπεσε καὶ φαγωμάρα!

● Λεφτά! καὶ ἀπό ὅπου νᾶνα! Μαῦρο **χρήμα**, ὅσο κι ἂν τὰ παιδιά εἶναι τό **θῦμα!**

Ναί, τὰ παιδιά ἀγαποῦν τόν **ἀθλητισμό**. Ἄλλά σιγά-σιγά διαπιστώνουν, ὅτι γιά τούς παράγοντες τοῦ ποδοσφαίρου (ἀντιπροσωπευτικά μιλάμε) ὁ ἀθλητισμός εἶναι πλέον **βρώμικος ἀληθισμός**.

● Οἱ ἀποκαλύψεις κατὰ τούς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ γιά στημένα παιχνίδια, γιά κομπίνες γιά μεγαλομετόχους, ἀπό ἀπάτες μέσῳ τῶν στοιχημάτων, ἀνάγκασαν νά ξεσηκωθῇ ὅλος ὁ δημοσιογραφικός κόσμος. Γιά πολλές μέρες ἡ ἄλλοτε Α' ἐθνική κατηγορία καὶ τώρα «Σούπερ Λίγκα», ἀναγραφόταν σέ τεράστια πρωτοσέλιδα ὡς «**Σούπερ Λίγδα!**»

● Καὶ ξαφνικά ὅλα... φτιαχτήκαν! Εἶναι βέβαια μερικοί μεγαλοκαρχαρίες τοῦ ποδοσφαίρου προφυλακισμένοι, ἀκούστηκαν κάτι βρυχηθμοὶ τοῦ ἀρμόδιου ὑπουργοῦ! Ἄλλά...

● Καμμιά οὐσαστικά κύρωσις. Καμμιά τιμωρία. Καὶ οἱ δύο ὀμάδες, πού ὑποβιβάστηκαν, λόγω τῶν στημένων παιχνιδιῶν, ξαναθρονιάστηκαν στήν ἀνώτατη κατηγορία.

● Τό ποδόσφαιρο εἶναι γιά τούς περισσότερους ὁ **χαμοθέος**, πού τοῦ ἀμνηστεύονται ὅλες οἱ βιαιοπραγίες, ὅλες οἱ ἐμπορευματοποιήσεις, ὅλες οἱ κομπίνες καὶ οἱ λωποδυσίες, ὅλο τό σκοτεινό καὶ ἐγκληματικό παρασκήνιο. Γιατί;

● Διότι τό «**ντοπάρισμα**», πού καλεῖται **φανατισμός**, εἶναι ἔτοιμο νά τὰ κάψῃ ὅλα γιά τήν ὀμάδα, ἔστω κι ἂν ἀποδεικνύεται ἀλήτικη συμμορία λεφτάδων, προπονητῶν καὶ μερικῶν παιχνιτράδων!

● Καὶ τὰ **παιδιά**; Νά μὴ παίξουν;

Νά παίξουν καὶ νά παραπαίξουν.

Νά παίξουν, ἀλλά μὴ τὰ ἐμπαίξουν.

Νά παίξουν φιλικὰ καὶ ἐρασιτεχνικά.

Ἡ ἀνάγκη δέν γίνεται ἐπαγγελματισμός καὶ ἐμπόριο. Καὶ τό παιχνίδι εἶναι **ἀνάγκη**. Ἡ βρωμιά τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ποδοσφαίρου κατέστρεψε τό ρομαντισμό τοῦ **ἐρασιτεχνικοῦ ποδοσφαίρου**.

● Ἡ **μανία** τοῦ ἄγριου πάθους ἔσβησε τὴ **μαγεία** τοῦ ἀγνοῦ ἀθλητισμοῦ, πού εἶναι, ἔστω καὶ λίγο, ὠφέλιμος (Α' Τιμ. δ' 8).

Ἀπάτη ἢ χριστιανικὴ ἀγάπη;

Ἄν ἡ πενία «**τέχνας κατεργάζεται**», ἡ πλεονεξία ἀπάτες κατεργάζεται. Ἡ μιά **ἀπάτη** ὀδηγεῖ στήν ἄλλη ἀπάτη. Τῆ ζωῆ, ἀπό χαρούμενη πραγματικότητα μέ προοπτικὴ τὴν αἰωνιότητα, τὴν καταντᾶμε ὄνειρο ἀπατηλό.

● Ἄν μπορούμε νά πιάσουμε ὅσα στό ὄνειρο βλέπουμε, ἄλλο τόσο μπορούμε νά πιάσουμε τὴν **εὐτυχία** μέ τό ὄνειρο τοῦ πλοῦτου. Τὰ λεφτά τὰ πιάνουμε, τὴν εὐτυχία ὄχι. Ὁ Κύριος προειδοποιεῖ νά μὴ πέσουμε θύματα τῆς «ἀπάτης τοῦ πλοῦτου» (Ματθ. ιγ' 22). Ὁ δὲ Παῦλος συνιστᾷ νά μὴ μαγευτοῦμε ἀπὸ τὴν «τοῦ πλοῦτου ἀδηλότητα» (Α' Τιμ. στ' 17).

● Γιά μιά ἀπάτη πολλές ἀπάτες. Ἄλλωστε ἕνας εἶναι ὁ ἀπατεώνας, πολλές οἱ μεθοδεῖες του (Ἐφεσ. στ' 11).

• **Ἡ οικονομική κρίσις**, πού τόν τελευταῖο καιρό σείει τήν ὑπόστασι τοῦ κράτους μας, ἔφερε στήν ἐπιφάνεια περιστατικά κομπιναδόρικης ἀπάτης, πού κυριολεκτικά θά τίς ζήλευε καί ὁ ἴδιος... ὁ Σατανᾶς. Μόνο πού σήμερα δέν ὑπάρχει ἓνας Πέτρος ἀπόστολος, πού ὄχι μόνο ἀποποιήθηκε τό ἄφθονο μαῦρο χρῆμα, πού τοῦ πρόσφερε ὁ Σίμων ὁ μάγος, ἀλλ' ἔξαπέστειλε τά λεφτά του καί τόν ἴδιον στό... Διάβολο (Πράξ. η' 20).

Κατά τοῦτο δέ διαφέρει ἡ ἐδῶ οικονομική κρίσις ἀπό αὐτήν ἄλλων χωρῶν. Ἐδῶ οἱ **ἀπατεωνιές** εἶναι ἡ βασικώτερη αἰτία τῆς... ἐπιλεκτικῆς χρεωκοπίας. Ἀναφέρουμε χαρακτηριστικά στοιχεία, ἐλάχιστα ἀπό τά πάμπολλα.

• Ὑπολογίζονται σέ 1.500.000 οἱ **αὐθαίρετες** κατοικίες, οἱ περισσότερες πολυτελοῦς κατασκευῆς, μέσα σέ δασικές περιοχές ἢ νησιώτικες ἀκρογιαλιές. Ἄν στά 6.000.000, πού εἶναι οἱ ἐνήλικες, τό ἓνα τέταρτο ἔχουν, ἐκτός ἀπό τήν κύρια κατοικία, καί ἓνα ἐξοχικό (βίλλα), τότε ποῦ εἶναι οἱ φτωχοί στήν πατρίδα μας;

Βέβαια, ὑπάρχουν καί οἱ **ὄντως φτωχοί**, οἱ τίμιοι Ἑλληνας καί οἱ τίμιες Ἑλληνίδες, πού ἀγκομαχοῦν γιά νά τά βγάλουν πέρασ μέ 600 ἢ 800 εὐρώ τό μῆνα! Ἄλλ' ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι, πού δηλώνουν ἐλάχιστο εἰσόδημα, ἐνῶ ἔχουν ἀποκτήσει τεράστια περιουσία.

• Σέ ἓνα χρόνο ἔδωσε 2.000.000 εὐρώ τό ΙΚΑ σέ... **νεκρούς συνταξιούχους!**

Ἐπισκεφθῆτε τήν ἱστοσελίδα μας

www.ioannisvaptistis.gr

Θά βρῆτε ὅλα τά βιβλία τοῦ ἱεροκήρυκος π. Δανιὴλ Ἀεράκη καί τόν κατάλογο τῶν ὁμιλιῶν του.

Θά διαβάσετε τά φύλλα τοῦ περιοδικοῦ μας τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἐπίσης θά συναντήσετε τήν κατασκηνώσι μας στήν Περαιχώρα-Λουτρακίου καί τό Βιβλιοπωλεῖο μας στό Μπραχάμι.

Ἀποδεικνύεται, ὅτι χιλιάδες ἀπατεῶνες Ἑλληνες δέν δηλώνουν τό θάνατο δικοῦ τους ἀνθρώπου, γιά νά εἰσπράττουν τή συνταξί του! Χρήματα «ἀκελδαμᾶ»!

Θά ἦταν 120 ἔτῶν, ἂν ζοῦσε σήμερα, κάποιος συνταξιούχος, πού εἰσέπρατταν τή συνταξί του ὡς... ζωντανοῦ!

• 3.000.000 εὐρώ εἰσέπρατταν στή Ζάκυνθο κάθε χρόνο γιά ἀναπηρική συνταξί ἄνθρωποι, πού κανένα οὐσιαστικά πρόβλημα ἔχουν. Ὁδηγός π.χ. τζίπ, ὅπως γράφτηκε χαρακτηριστικά, ἔπαιρνε **σύνταξι ὡς... τυφλός!** Οἱ λίγοι τυφλοὶ τοῦ νησιοῦ εἶχαν πολλαπλασιασθή χάρι συντάξεως! Παραγωγή τυφλῶν ἀνοιχτομάτηδων καί ἀετονύχηδων!

• Κατά παρόμοιο τρόπο στή Βοιωτία εἶχε πέσει ἐπιδημία **ἀσθματικῶν**, ἀφοῦ φαίνεται, πῶς κάποιος εἰδικός γιατρός εὐκολα χάριζε σχετικά πιστοποιητικά!

• Πῶς νά μὴ θαυμάσης τό χριστιανό ἐκεῖνο, πού γαργαλιστικά ρόδιζε μπροστά του ἡ δυνατότητα ν' ἀνεβῆ ἡ συνταξί τους ἀπό τά 800 στά 1.400 εὐρώ (μέ ἀπάτες φυσικά), κι ἐκεῖνος ἀπάντησε:

«Καλύτερα μέ 800 στόν παράδεισο, παρά μέ 1.400 στήν κόλασι!»!

• Λύσις στό οικονομικό, μιά καί μοναδική: Νά γίνουμε ὅλοι **Χριστιανοί!**

Τετραπλασιάστηκαν τά ταχυδρομικά ἔξοδα

Μερικοί χρόνια λαμβάνουν τό περιοδικό, χωρίς νά φαίνεται συνδρομή τους τά τελευταῖα ἔτη. Δέν ξέρουμε, ἂν θέλουν νά τό παίρνουν.

Τά ταχυδρομικά **πενταπλασιάστηκαν**. Δέν θά στέλνεται τό περιοδικό σέ ὄσους χρόνια πολλά δέν στέλνουν συνδρομή. Παρακαλοῦμε, ἄς φανοῦν ὅλοι οἱ συνδρομητές συνεπεῖς στήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς τους. Ἐτήσια 10 εὐρώ.

Στοὺς τραπεζικοὺς λογαριασμούς:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

123002002008865 ALPHA BANK

Καί ταχυδρομικά, στή διεύθυνσι:

«**Βαπτιστής**», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.